

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2020/C 38/04)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA STANDARDOWEJ ZMIANY

„Anjou-Coteaux de la Loire”**PDO-FR-A0405-AM02**

Data przekazania informacji: 18 listopada 2019

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY**1. Obszar geograficzny**

Punkt dotyczący obszaru geograficznego otrzymuje następujące brzmienie: „Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin w departamencie Maine-et-Loire, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym («code officiel géographique») z 2018 r.: Bouchemaine, Chalonnes-sur-Loire, Champocé-sur-Loire, Ingrandes-Le Fresne sur Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire i La Pommeraye), La Possonnière, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité).

Zmiana redakcyjna: nowy wykaz jednostek administracyjnych uwzględnia połączenia lub inne zmiany w podziale na strefy administracyjne, które nastąpiły od czasu zatwierdzenia specyfikacji produktu. W celu zwiększenia bezpieczeństwa prawnego opiera się on na obowiązującej wersji oficjalnego kodu geograficznego „code officiel géographique” redagowanego corocznie przez INSEE. Granice obszaru geograficznego pozostają niezmienione.

Ponadto wspomina się o dostępności na stronie internetowej INAO dokumentów kartograficznych przedstawiających obszar geograficzny w celu lepszego poinformowania opinii publicznej.

W związku z tym zmienia się odpowiednio pkt 6 jednolitego dokumentu dotyczący wyznaczonego obszaru geograficznego.

2. Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I pkt IV ppkt 3 wykaz gmin otrzymuje brzmienie:

— w departamencie Loire-Atlantique: Vair-sur-Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Anetz);

— w departamencie Maine-et-Loire: Chateaufonds-sur-Layon, Denée, Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Marillais, Saint-Florent-le-Vieil i Saint-Laurent-du-Mottay), Rochefort-sur-Loire, Savennières, Val-du-Layon (dawne terytorium gminy delegowanej Saint-Aubin-de-Luigné).

Zmiana ta pozwala uwzględnić poszczególne połączenia gmin, które nastąpiły od dnia wydania ostatniej wersji specyfikacji produktu. Granice obszaru bezpośredniego sąsiedztwa pozostają niezmienione.

W związku z tym zmienia się odpowiednio pkt 9 jednolitego dokumentu dotyczący warunków dodatkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

3. Przepisy rolnośrodowiskowe

W rozdziale I pkt VI ppkt 2 dodaje się następujący zapis: „Między rzędami musi znajdować się kontrolowana, dziko rosnąca lub zasiana pokrywa roślinna; w przypadku braku takiej pokrywy roślinnej podmiot gospodarczy przeprowadza prace gruntowe w celu zapewnienia kontroli dziko rosnącej roślinności lub uzasadnia zastosowanie produktów kontroli biologicznej zatwierdzonych przez organy publiczne ds. uprawy winorośli. W przypadku stosowania na działce herbicydów do celów kontroli biologicznej zabrania się stosowania innych herbicydów”.

Zmiana ta jest wynikiem obecnego rozwoju praktyk stosowanych przez podmioty gospodarcze w kierunku agroekologii w całym regionie winiarskim Andegawenii. Odzwierciedla ona rosnące zainteresowanie problematyką ochrony środowiska w procesach technicznych. Zachęcając do stosowania pokrywy roślinnej, mechanicznego odchwaszczania lub stosowania produktów kontroli biologicznej, prowadzi do ograniczenia stosowania herbicydów chemicznych. Tego rodzaju ograniczenie stosowania herbicydów ma zapewnić lepszą ochronę gleb wykorzystywanych do uprawy winorośli i zachowanie ich naturalnych właściwości (żywność, różnorodność biologiczna, oczyszczanie biologiczne), co przyczynia się do poprawy jakości i autentyczności win oraz wzmacnia pojęcie obszaru.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

4. Zezwolenie na rozpoczęcie zbiorów (fr. *ban des vendanges*)

W rozdziale I pkt VII ppkt 1 lit. a) usuwa się zdanie „Datę rozpoczęcia zbiorów ustala się zgodnie z przepisami art. D. 645-6 kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego”.

Ustalanie daty rozpoczęcia zbiorów nie jest już obecnie konieczne, ponieważ podmioty gospodarcze dysponują teraz szerokim wachlarzem narzędzi umożliwiających dokładną ocenę dojrzałości winogron. Każdy podmiot dysponuje szeregiem urządzeń i sprzętem – zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo – które umożliwiają dokładne określenie optymalnej daty rozpoczęcia zbiorów na każdej działce w zależności od celów produkcji.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

5. Pojemność kadzi fermentacyjnych w winnicy

W rozdziale I pkt IX ppkt 1 lit. c) zdanie: „Pojemność kadzi fermentacyjnych w winnicy, jaką dysponuje każdy podmiot gospodarczy, jest równa co najmniej 1,4-krotności średnich zbiorów w gospodarstwie w ostatnich pięciu latach” otrzymuje brzmienie: „Pojemność kadzi fermentacyjnych w winnicy, jaką dysponuje każdy podmiot gospodarczy, jest równa co najmniej 1,4-krotności średniej ilości wina wyprodukowanego w ostatnich pięciu latach”.

W specyfikacji produktu odnieszono się nie do wydajności objętościowej (wyrażonej w hl lub m³), lecz do zbiorów, tj. wielkości plonów podzielonej przez obszar produkcji (wyrażonej na przykład w hl/ha). Dzięki proponowanej zmianie usuwa się tę niespójność dotyczącą wielkości, nie wprowadzając żadnych zmian pod kątem merytorycznym (minimalna ilość pozostaje na poziomie 1,4-krotności średniej ilości wina wyprodukowanego przez gospodarstwo w poprzednich latach gospodarczych).

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

6. Obrót winami

Usuwa się rozdział I pkt IX ppkt 5 lit. b) dotyczący daty wprowadzenia win do obrotu między uprawnionymi właścicielami składów.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

7. Związek z obszarem geograficznym

Wprowadza się zmiany w opisie związku, aby zaktualizować liczbę odnośnych gmin (8 zamiast 10).

W rezultacie zmienia się odpowiednio pkt 8 jednolitego dokumentu dotyczący związku.

8. Prowadzenie rejestrów

W rozdziale II pkt II ppkt 3 słowo „potencjalna” zastępuje się słowem „naturalna”.

Zgodnie ze sposobem redagowania stosowanym we wszystkich specyfikacjach produktu z obszaru Anjou Saumur sformułowanie „naturalna objętościowa zawartość alkoholu” zastępuje wyrażenia „potencjalna zawartość” lub „zawartość”. Zmiany te poprawiają czytelność tych specyfikacji produktu. Celem harmonizacji przepisów dotyczących prowadzenia rejestrów jest ułatwienie sporządzania planu inspekcji i kontroli tych rejestrów.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

9. Główne punkty podlegające kontroli

Zmieniono rozdział III w celu uspoźnienia treści głównych punktów podlegających kontroli w specyfikacjach produktu z obszaru Anjou Saumur.

Przedmiotowa zmiana nie dotyczy jednolitego dokumentu.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Anjou-Coteaux de la Loire

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

Są to białe wina niemusujące produkowane z przejrzalnych winogron (naturalna koncentracja na winorośli, porażenie lub brak porażenia szlachetną pleśnią), eleganckie, o dużej złożoności aromatycznej (aromaty kwiatów oraz świeżych, a nawet suszonych lub kandyzowanych owoców), łączące w smaku słodycz i świeżość.

Charakteryzują się one:

naturalną objętościową zawartością alkoholu wynoszącą co najmniej 14 %;

zawartością cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) po fermentacji wynoszącą co najmniej 34 g/l;

minimalną rzeczywistą zawartością alkoholu wynoszącą 10 i 11 w przypadku win o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu poniżej 18 %.

Kwasowość miareczkowa i całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	18
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość miareczkowa	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	25
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

a) Podstawowe praktyki enologiczne

Wzbogacanie

Szczególne praktyki enologiczne

Wzbogacanie jest dozwolone zgodnie z zasadami określonymi w specyfikacji produktu.

Stosowanie kawałków drewna

Szczególne praktyki enologiczne

Niedopuszczalne jest wykorzystywanie kawałków drewna. Poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

Gęstość

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość obsady: 4 000 roślin/ha.

Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 2,50 m, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 m. Zbiory z działek, na których gęstość obsady winorośli wynosi mniej niż 4 000 roślin/ha, ale nie mniej niż 3 300 roślin/ha, kwalifikują się do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami dotyczącymi zasad odnoszących się do palikowania i wysokości ulistnienia określonymi w specyfikacji produktu. Odstęp między rzędami winorośli na tych działkach nie może wynosić więcej niż 3 m, zaś odległość między roślinami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 m.

Cięcie

Praktyka uprawy

Winorośl przycina się najpóźniej w dniu 30 kwietnia, stosując cięcie mieszane, na maksymalnie 12 oczek na roślinę i maksymalnie 4 oczka na długą łozę.

Zbiory

Praktyka uprawy

Winogrona zbiera się ręcznie metodą zbiorów sukcesywnych.

Nawadnianie

Praktyka uprawy

Nawadnianie jest zabronione.

b) *Maksymalne zbiory*

40 hektolitrow z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin w departamencie Maine-et-Loire, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym („code officiel géographique”) z 2018 r.: Bouchemaine, Chalonnes-sur-Loire, Champocé-sur-Loire, Ingrandes-Le Fresne sur Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych Mesnil-Vallée, Montjean-sur-Loire i La Pommeraye), La Possonnière, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité).

7. Główne odmiany winorośli

chenin B

8. Opis związku lub związków

1. Informacje na temat obszaru geograficznego

a) Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny odpowiada terenom łupkowych wzgórz na brzegach Loary. Jest to najbardziej na zachód wysunięta część obszaru produkcji wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou”. W 2018 r. obszar obejmował terytorium 8 gmin w zachodniej części departamentu Maine-et-Loire. Obszar rozciąga się od obrzeży Angers, w gminie Bouchemaine, u zbiegu Loary i Maine i obejmuje tereny położone po obydwu stronach rzeki aż po Ingrandes-sur-Loire i Le Mesnil-en-Vallée w kierunku Nantes.

Rzeka wywiera silny wpływ na mezoklimat. Region winiarski położony jest na najbliższych wzgórzach graniczących z rzeką i nie jest od niej oddalony o więcej niż 3 kilometry. Dalej, zarówno na północy, jak i na południu, krajobraz składa się głównie z łąk i lasów. Nazwa „Coteaux de la Loire” dobrze ilustruje topografię regionu winiarskiego pod względem występujących w tym regionie zboczy o różnych kątach nachylenia. Zbocza w gminie Bouchemaine są bardzo strome, zaś zbocza w gminach Ingrandes-sur-Loire i Saint-Georges-sur-Loire są znacznie łagodniejsze.

Gleby na działkach specjalnie wyznaczonych do zbioru winogron pochodzą z różnych podstawowych formacji Masywu Armorykańskiego. Są to słabo rozwinięte gleby łupkowe lub łupkowo-piaskowcowe. Lokalnie występuje trochę rozwiniętych gleb ze skał erupcyjnych i trochę dewońskich wapiennych gleb brunatnych. Gleby te są bardzo płytkie, a skała macierzysta znajduje się najczęściej na głębokości mniejszej niż 0,40 metra. Nie wykazują one żadnych oznak zalegania wody i mają bardzo umiarkowane rezerwy wodne.

Obszar ten charakteryzuje klimat oceaniczny. Położony na zachód od regionu winiarskiego Masyw Mauges łagodzi wpływ klimatu oceanicznego poprzez działanie fenu. Średnie roczne opady wynoszą 650 milimetrów i są charakterystyczne dla obszaru chronionego przed wilgotnymi wiatrami, zaś na wzgórzach Mauges przekraczają 800 milimetrów. Loara reguluje również temperatury przez cały rok.

Związana z topografią ekspozycja wzgórz odgrywa tutaj zasadniczą rolę. Na prawym brzegu region winiarski o ekspozycji południowej jest osłonięty przed zimnymi wiatrami północnymi, a zatem warunki panujące na tym terenie są bardzo sprzyjające. Na lewym brzegu w ocieplaniu północnych stoków istotną rolę odgrywa odwadniający wpływ rzeki na zimne powietrze. W niektórych miejscach w chronionym przed wiatrami amfiteatrze dochodzi do zatrzymania ciepła. Ponadto kluczową rolę odgrywa Loara, która sprzyja występowaniu w okresie zbiorów porannych mgieł niezbędnych dla rozwoju „szlachetnej pleśni”.

b) Opis czynnika ludzkiego mającego wpływ na związek z obszarem

Chociaż historia regionu winiarskiego Andegawenii sięga IX wieku, dokładna wzmianka o regionie winiarskim „Coteaux de la Loire” pojawia się po raz pierwszy w 1749 r. w „*Traité sur la nature et la culture de la vigne*” (Traktat o naturze i uprawie winorośli) autorstwa Bideta i Duhamela de Monceau, w której stwierdzono, że w tym regionie: „Bardzo trudny do wykarczowania obszar jest obecnie doskonale zagospodarowany pod uprawy i w całości obsadzony winoroślą (...)”.

Z memorandum Rady Stanu dotyczącego środków administracyjnych zastosowanych w 1804 r. wynika, że w regionie tym produkuje się wyłącznie wina białe: „Wszak wzgórza wzdłuż Loary sprzyjają wyłącznie uprawie winogron służących do produkcji win białych, zaś wina te tworzą ważną gałąź handlu (...)”. W memorandum tym odniesiono się również do Belgii, w której uwielbiano wówczas wina „Coteaux de la Loire”.

W bliższych nam czasach, w 1842 r., Auguste Petit-Lafitte stwierdził, że: „Podstawę win stanowi odmiana winorośli gros pineau lub chenin”. Region winiarski Andegawenii jest kolebką odmiany winorośli chenin B. Potencjał tej odpornej odmiany różni się znacznie w zależności od rodzaju gleby lub, ogólniej rzecz biorąc, miejsca uprawy winorośli. Producenci wina bardzo szybko zrozumieli również, że winogrona tej odmiany należy zbierać po osiągnięciu przez nie zaawansowanego stopnia dojrzałości, stosując określone techniki. W 1845 r. hrabia Odart stwierdza w swoim „*Traité des cépages*” (Traktat o odmianach winorośli): „Konieczne jest również dodanie warunku, że zbiory należy przeprowadzać dopiero wówczas, gdy winogrona będą przejrzałe, co następuje w okolicach dnia Wszystkich Świętych, kiedy zmiękczona przez deszcze skórka odchodzi”.

Przejrzałość jest zatem nieodłącznym warunkiem przeprowadzania zbiorów. W 1816 r. Jullien w „*Topographie de tous les vignobles connus*” (Topografia wszystkich znanych winnic) uściśla, że: „W dobrych winnicach klasy *crus* zbiory przeprowadza się kilkakrotnie; wina z pierwszych dwóch zbiorów, podczas których zbiera się wyłącznie najbardziej dojrzałe winogrona, wysyła się za granicę; wina, które produkuje się z winogron zebranych podczas trzecich zbiorów, konsumowane są w kraju (...)”.

Uprawa winorośli w tym regionie winiarskim rozwijała się jednak w taki sam sposób jak w pozostałej części Andegawenii. Wraz z przybyciem holenderskich pośredników w XVI wieku rozwija się rynek „win zamorskich” (przeznaczonych do wysyłki za granicę) produkowanych z winogron zbieranych z winorośli przycinanych na krótką łozę (jeden węzeł lub dwa węzły). Rynek krajowy, ukierunkowany głównie na zaopatrzenie Paryża, również się rozwija, koncentrując się na winach o mniejszej renomie produkowanych z winogron zbieranych z winorośli przycinanych na długą łozę (sześć lub siedem węzłów).

Pod koniec drugiej wojny światowej produkcja była głównie ukierunkowana na wina „półwytrawne” przypominające dawne „wina dla Paryża” (fr. *vins pour Paris*). Wina wykazujące silną tożsamość, o dużej zawartości cukru zaczęto ponownie produkować w latach 80. XX wieku.

Wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou-Coteaux de la Loire” uważa się za słynne andegaweńskie „słodkie” wina (lokalnie nazywane „likierowymi”).

2. Informacje na temat jakości i cech charakterystycznych produktu

Główną cechą win jest ich elegancja. Wina te, charakteryzujące się dużą złożonością aromatyczną, najczęściej łączące aromaty kwiatowe z aromatami świeżych, a nawet suszonych lub kandyzowanych owoców, przywołują na myśl „andegaweńską słodycz” (fr. *douceur angevine*). Ich smak łączący w sobie słodycz i świeżość. Łagodne jak Loara latem lub gwałtowne jak Loara podczas zimowych powodzi, z biegiem czasu wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou-Coteaux de la Loire” potrafią oczarować swoim urokiem.

3. Związki przyczynowe

Dzięki połączeniu płytkich gleb z topografią umożliwiającą doskonałą ekspozycję i sprzyjającą regularnemu zaopatrzeniu w wodę odmiana winorośli chenin B może w pełni rozwinąć swoją głębię.

Położenie regionu winiarskiego w bezpośrednim sąsiedztwie Loary, która reguluje temperaturę przez cały sezon wegetacyjny, wraz z odpowiednim prowadzeniem winorośli, w szczególności poprzez krótkie przycinanie, umożliwiają osiągnięcie przez winogrona optymalnej dojrzałości. Bliskość rzeki przyczynia się również do osiągania przez winogrona stanu przejrzalności – albo wskutek działania wiatrów, które rzeka ta ukierunkowuje, mechanicznie sprzyjając wysuszeniu winogron, albo poprzez tworzenie porannych mgieł niezbędnych dla rozwoju gronowca szarego, a tym samym „szlachetnej pleśni”.

Zbieranie winogron dopiero po osiągnięciu przez nie stanu przejrzalności, przeprowadzanie zbiorów dopiero późną jesienią, a następnie ręczne przeprowadzanie zbiorów sukcesywnych na tej samej działce, aby wybrać owoce, które zgromadziły cukier w sposób naturalny lub są dotknięte „szlachetną pleśnią” (winogrona „przypieczone”), dowodzą zarówno umiejętności producentów, jak i szczególnego dostosowania odmiany winorośli chenin B, którą to odmianę opisał w 1861 r. Guillory starszy: „Zbiory, z rzadkimi wyjątkami, odbywają się w październiku, kiedy zostanie uznane, że winogrona osiągnęły idealną dojrzałość i że co najmniej jedna czwarta winogron jest spleśniała”.

Połączenie tak szczególnego środowiska, odmiany winorośli idealnie dostosowanej do panujących w tym środowisku warunków oraz umiejętności producentów, którzy potrafią wykorzystać wszystkie jej zalety, pozwala uzyskać wyjątkowo oryginalne wina. O renomie tych win świadczy wiele tekstów pisanych, takich jak praca Petit-Lafitte'a, który stwierdza: „Gdy winorośl przycina się, pozostawiając jeden węzeł lub dwa węzły, daje ona likierowe i delikatne wina cenione w Belgii”.

W 1861 r. Guillory starszy w „Bulletin de la Société Agricole et Industrielle d'Angers” (Biuletyn Towarzystwa Rolniczego i Przemysłowego w Angers) przypomina, że: „Na ziemiach tych prawdopodobnie nie sposób prowadzić innych upraw, nie ponosząc zbyt dużych kosztów, z powodu ich niskiej żyzności; z produkowanych na nich winogron uzyskuje się więc niezbyt dużo wina; gdyby nie ich jakość, dzięki której cena utrzymuje się na dość wysokim poziomie, należałoby tam zaniechać nawet uprawy winorośli”.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym „code officiel géographique” z 2018 r.:

— w departamencie Loire-Atlantique: Vair-sur-Loire (dawne terytorium gminy delegowanej Anetz);

— w departamencie Maine-et-Loire: Chaudfonds-sur-Layon, Denée, Mauges-sur-Loire (dawne terytoria gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Marillais, Saint-Florent-le-Vieil i Saint-Laurent-du-Mottay), Rochefort-sur-Loire, Savennières, Val-du-Layon (dawne terytorium gminy delegowanej Saint-Aubin-de-Luigné).

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Wszystkie określenia fakultatywne umieszcza się na etykietach czcionką o wymiarach (wysokość i szerokość) nieprzekraczających dwukrotności wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Specyfika nazwy „Val de Loire”

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Czcionka, którą zapisana jest nazwa geograficzna „Val de Loire”, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż dwie trzecie wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Etykietowanie: mniejsza jednostka geograficzna

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że: – jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych; – została ona podana w deklaracji zbiorów. Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-09e61465-fad3-4eb8-8337-2500536afdcd
